

ארבעה ימים רצופים

עיטור המופת שהוענק לישראל גולדשטיין לאחר **מלחמת יום הכיפורים** מתאר באופן לאקונוי, כדרכם של ניסוחים צבאיים, את חלקו בדומה שהתחוללה בתל אביטל, שברמת הגולן. גולדשטיין, אז קצין זוטר ב"מ, הורה לחייליו להישאר בתוך הבונקר המוגן ואייש לבדו את צריח תותח ה-20 מ"מ היחיד שנותר שמיש. במשך ארבעה ימים רצופים, כשהוא חשוף להפגזות חזרות ונשנות של מטוסי קרב סוריים, ירה בהם בתותח 20 המ"מ והפיל שלושה מטוסי מיג. המוצב שפיקד עליו נותק לחלוטין מכל קשר עם החוץ, ורק לאחר ארבעה ימים הצליחו כוחות נוספים של הנ"מ לחבור אליו

שרון גבע

צילומים: רביב גנשדור

"היו בשמיים המון מטוסי מיג-21 סוריים. הם חנו לנו ממש מעל הראש. בכל התקפה הנמיכו זוג או רביעייה והחלו להפציץ את המוצב שלנו. ברגע שראיתי שהראשון נמנך, הכנסתי שתי מחסניות לתותח 20 מ"מ ויריתי עליו צרור. בבת אחת איבד המטוס את השליטה והתחיל לפרפר. ראיתי אותו נופל. מהנב יצא עשן שחור. המטוס התרסק מעבר לגבול. הרגשתי שמחה עצומה: פגעתי בזה הפלתי מטוס! מישורו רץ להביא שמפניה כדי לחגוג, אבל עד שחור, הותקפנו שוב. זה היה מיג-21 נוסף. הכנסתי מחסנית, כיוונתי ויריתי. המטוס נדלק. ראיתי להבה ענקית באמצע השמיים. הוא התרסק תוך שניות קרוב מאוד אלנו, על סלעי רמת הגולן."

סגן (מיל) ישראל גולדשטיין הוא היום בן 40, מנכ"ל עירונית מעלה אדומים. יש לו תלתלים סבוכים על הפדחת, כמעט כמו אב, כשהיה בן עשרים, רק שהיום נשזרות בתלתלים השחורים שערות לבנות. במשך ארבעה ימים רצופים, במהלך מלחמת יום הכיפורים, עמד לבדו, תחת התקפות חזרות ונשנות של מטוסי קרב סוריים, ירה בהם בתותחי 20 מ"מ והפיל שלושה מטוסים. הפלה אחת אושרה בוודאות. זה היה מטוס מיג-21 שהתרסק ברמת הגולן, בשטח ישראל. שכריהם של שני האחרים, מיג-21 נוסף ומיג-17, נותרו אירשם מעבר לגבול. בשום מקרה הטייסים לא נראו נוטשים.

באותם ימים קשים של מלחמת יום הכיפורים נותרה לישראל גולדשטיין שנה של שירות סדיר ועוד שנת קצב אחת. הוא היה אז ממקד פלגת י"מ ברמת הגולן, שהגנה על יחידה סמוכה שישבה בתל אבי נידא. בין נפאח לקוויטרה. התל הוא, בעצם, הר גש כבוי, דרומית-מזרחית לקיבוץ מרום גולן. התרגום של "אבו נידא" הוא "אבי הטללים", ומכאן שמו העברי של התל: תל אביטל. אבל אף אחד לא אמר אז: "תל אביטל". כולם השתמשו בצירוף: "אברנידא". גם היום, תשע"עשה שנים אחרי, ישראל עדיין קורא למקום: "תל אברנידא". אותו נידא היה שייח' שקברו נכרה על התל, לא רחוק מן המקום שבו התמקמה הסוללה. ישראל מצא בו מקום מסתור באחת מן ההפצצות הראשונות. לאחר מספר ימים הופצץ הקבר ונחרס כליל.

עיטור המופת שהוענק לו בתום המלחמה, מתאר באופן לאקונוי, כדרכם של ניסוחים צבאיים, את חלקו בדומה שהתחוללה בתל אביטל: **מאתר שנשאר רק צריח אחד שמיש בצוות ומאחר שהתל עמד תחת**

הפגזת כבדות. השאיר שני ישראל נרדפים את קורדי בנתק, כשהוא עצמו מאיים על הצבא ומפעיל. כך פעל ארבעה ימים רצופים ויחידתו. באתחול הפגזות את הלי מטוס מירי.10 בפעם אלה נלה יחידת אופרציונל וזה התוצאה לפומה. "למקצת" לא קיבלו שום הודעה מפורטת על תחילת המלחמה. אמר ישראל. "כיום כיכר, בישה שחיים בבורים, ראוי מטוסים מעליו, חשבו שאלה סיקוריהם של, אבל מה מאד הוצדק לו לא אלה מטוסים סורים. היקף הראשון שלהם הודי מעל הול כמבצת מוגז - מבצת מיוחדת למקרים. בהתחלה חשבו, שמדובר בגנטיים של, אבל כשהתבצעה התפרצות, הבנו שזה כבר סיפור אחר. החמאל עש, והרשע היה מרחיק אוויריים, מכיון שחלל היה מוקדם במקום מאד אסטרטגי, הסורים ריכו עליו הפגזה מאסיבית. לא היו נמנים בנפס, אבל כלי אחר פותח שלשה הכלים שלו יאז ככלל שיטות ולא היה מי שיתקן אותו. אכסר הפגצת לא פגעו בו פגיעה ישירה, אבל היסעים לתורם ולתקלת רצינית".

הכל, כפי מרוב, היה תותח 10 מ"מ דרקי, שהוצב על תחיל. לאחר מלחמת הליחם שרצה בגדול למקצת, שיש לחים גדור כלי, מהיני, שיהיה צמוד לתורבים במורה לתן עליהם, בכל כלי היו מסיפה חיליים: מפקד, תותח, תותחן, מקלע, קשר ונהג כל שלשה כלים היו מלה, כמו ה ישראל נרדפים היה מפקדת.

"מאסם הראשון שהאנו מול שמה אסירי, שזהו הפגזת, שאלו ניתן לעזר מה תחיה שחיים בורנים הראשונים דובר על תחילתה של פעולה חזרת וייק, לא שיעור שזו מלחמה אסירית. סיסטולות, אושים מבצים להתחממות סוסיות לפני שפומה מלחמה, לאזו שחיה מלחמה מבצת מדידי, ראוי את המסיסה ואת ההתחממות בשמים, אבל לא ידעו ביות מה קרה. הקשר עם הקצנים הגבוים היה נתקן. בין מה קרה, מפקד הפלטה הצויה וא, יחיד בעלי הודעה הגבוהה ביותר בשטה - מריס, וישת לחי קשר עם יחידת התקנה, שדרתה הראש אסיריים קבל מידע על תשובת, אבל לא להוציא, אלא מפקד החלוצי לאז עבר, היה מנותקם.

"כיום הראשון למלחמה זו לו שני כלים שמישים ולחילו על שני הצוותים מבוקרין. כיום השני התקלקל אחד מהכלים שני בעיה כבדות, נהרתי עם כל אחד שמישה, המשיכה שחיליים, כל אחד וזמן ההתחממות נמשך מבעול כל המונה, לאזו שחורר כך כל אחד שמישה, החלוצי שאין טעם שאחזן קשריה את שחור התקנה, שלחתי את שאר האסיריים לתוך הבורקן ושחורתי בחור, לבד.

"קשה היה לצלצול מהו יגיעו מטוסים ומתי תותחת עליה הפגזת, ידעתי שאני לוקח על עצמי אחריות, אבל מאד אה לי משיח את השלמה שלי על הכלי. היחידה היה להחשיף אותם ללחם או להי חשף לה כנפצו.

"כיום השני למלחמה, בעזר בבוקר לעד, תקפו את התל מטוסי מירי.11 קשה היה לי לאחד בדיק את מספרה, אך היו רבים, אבל פגע 20 או ארבעיה היו מכסיסים ומסיסים להפציץ את התל כשראיתי שהיו הראשון מבין, העליזו אותו על הכותב, שחור במכסיתו שני מסיסות ויחידותיו עלי, כל מסיסותיו 40 שחיליים, שיעור 120. מאסם ראיתי שסובל של כדוריים לעזר קשר, ראיתי אותו מאבד שליטה ומאבד נבזה במכסיתו. הוא לקח לעצב את הגבול השחור מיד שלי.

"לפי המלחמה הכיחית מפקד היחידה, שאם נפיל היות הקבל ממוס, שספחה, העניש היות לו, כמה

יהושע שליו, מפקד היחידה

הנהל:

"כיום השני למלחמה תקפו את התל מטוסי מירי.11 קשה היה לי לאחד בדיק את מספרה, אך היו רבים, אבל פגע 20 או ארבעיה היו מכסיסים ומסיסים להפציץ את התל כשראיתי שהיו הראשון מבין, העליזו אותו על הכותב, שחור במכסיתו שני מסיסות ויחידותיו עלי, כל מסיסותיו 40 שחיליים, שיעור 120. מאסם ראיתי שסובל של כדוריים לעזר קשר, ראיתי אותו מאבד שליטה ומאבד נבזה במכסיתו. הוא לקח לעצב את הגבול השחור מיד שלי.

"לפי המלחמה הכיחית מפקד היחידה, שאם נפיל היות הקבל ממוס, שספחה, העניש היות לו, כמה

"יהושע השלישי התחיל כמה ימים מאוחר יותר. עזריו היוו לבד בשעה. זו הייתה תקיפה של 20 מטוסי מירי.17 יחידה לא אחד מהם, בשני לא התחילו לפגוע. המני לא התחמם כד, לא התחילו לראות איהם בדיק מנעו בו, ראיתי שהוא מסיס לטוס, אבל בקושי. אחר כך ניתן היה לראות שהוא פגע באחור חזב, והוא הפיק תוצאות את הגבול לשחיה הפל. "יוו חסון ויחיו, כל חסון, פגשו כל חסון, זה לא נפסק, התקיפה של מטוסי האויב היו יחידות. הפגזת ושטח מסל עבר, ראיתי את הסורים, יחידות אחת ניקה לחסוב לתוך תחל ולא תגלית. תוצא היחידות של הסורים עבר על פליס קלימטרס רבים. הם העיז על נפאח ואנחנו חיונו 15 קלימטרס מאחור, לכיוון מרחק. תחל היה מוקף מכל הבדדים. "עשתי בברית ארבעה ימים, קשה לי לשחור במדיק את פרטי האירועים, עם השנים, חסון קיבל מידי אתר והשפעתו הוצבת אחת, התחזקה הקשה שחור בלתי-שפועלם יעצבו מרוב, שות קים, לא ידעתי מה קרה, יחידים, שכותבת הישבה הסורים בלדו על פינו וזהו מסיסות מרובה, ואנחנו מביים, מסיס לייס את כל הכוחות ולעשות את כל ההתמסר כד, לחיזוק את עצמם, מיליו, כמסיסות את התל מאחורי והתחממות של אחלה, אין לו מוטו חזק תגיב, תגיב, אם שכל, היה חל תותח, אחרי, ואי לא ידע מה היינו עשים אם זה הוא היה שמישה, כיום המשיך של המלחמה העיז כוחות מתגדי, מהחללה בלתי-אפיר, הם הביאו תחממות, ממן יסיריות ותיקט את שני התחממות האחרים.

"לא מרחיקו ברענים שבהם יושבו לבד בגזית, ברענים הללו לא חשבוני בכלל עם הסובל וזה כשקשרו מסיסות, לא מרחיקו מהמכות, זה הלחץ, זה היה ככל, כל חסון חשבוני אין לא להפסד, רק מאחורי, כשהשחיתו על מה שעשיתי, חקף אחיו פחד חסון, רק לא חשבוני על מה שעשיתי, חקף לא הבחיל, שיאיתי מכל העניין פגש בבו.

"יחיוו אין מכין את חסונה העומדה שחיתה כרובה במש עשיתי, באותו עזר לי מראה לי סבעי, הייתי מפקד, ותגדירי הלת לנתן על השלמה שלי, יחיוו תתחיל על כשרובות, כך ראיתי את זה, ואני חשב, שחיוו היוו קשה בדיק אותו ובר, יחיו חסון של מפקד היה נהג באחור דרך, חרבו שאי הכריזא בו הוא שאף אתר באחור שלי לא נפגש.

"כסיסה של המלחמה פל את הורק כאחור מירי.17 לא תגלית אותו, אחרי ניסה להפציץ אותו, שחיל לא ייש עליו כדור, הוא פשוט נפל לבד, חרסות, ניסה לשקור בן לעלות לנכה לא תגלית, לשפך שחירי שחיה ראיתי את הסיים, מאסם הבחיל את המסיסות על הפלח חסון, מבד אתר נהג חסון שחיה במסות, אחת ראה אותו נפול ומחרסות, אחת וזהו שחילית מוח אירב, מצד שני, מרובד בחי ארג, אין שאל התחלל על זה, סוס מסיסות פלי, אחת הרגריני היחידים שפאחרי לו שנקט בדיקו, לפעמים אין שאל את עצמי אם קשר אותו בחי ובעי אה אסירי או שרק רדיחתי אותו, 19 שנים אחרי המלחמה, זה חרבו שחיה בן במסות, שחיה ברעז אחת הבחיל, שסבבר למלחמה ולמסיסות, שחיה שם כדאורם אחת הורג אותו, אחת לא לא מול מסיס, אחת הורג, אחת, זה משאיר בן משה, זה תתחיל קשה להבין אותו, לשי לא היה שם, תחיל ארבעה חרדישין ביקי ישראל בן אפיר, במסכסתי שיש קצין רכס ברעז התל, שלשלת לילי לא נכו, שייק, נהג ידע שם אכונה בתל, "אף פגע לא יאז לי לבדו איהם על המלחמה", אמור ישראל, "אולי, נכשה, גיב חסון".